

رویکرد دولت آقای روحانی چیست؟ و این تفاوت رویکرد چه نتایجی خواهد داشت؟

۲۷ سال است که من در امور روسیه کار می‌کنم و در حال حاضر نیز صادرات می‌کنم و در این مسیر، فراز و نشیب‌های زیادی طی کردم، بر اساس همین تجربه می‌گویم که تفاوت این دو، تفاوت حرف تا عمل است. اگر می‌خواهیم کسری بودجه کشور حل شود، عمده‌ترین درجه اول از نظر طبقه بندی باید دو کار انجام دهیم: یکی کاهش هزینه‌های دولت و جامعه و دیگری تقویت و وصول مالیات. وصول مالیات نمی‌تواند انجام بگیرد مگر اینکه اقتصاد پرونقی داشته باشیم. پس باید تولید داشته باشیم و تولید نمی‌تواند پایدار باشد مگر اینکه صادرات داشته باشیم. کشوری که ما را تحریم کرده نه از من کالا می‌خرد و نه به من کالا می‌فروشد. پس باید با کشوری که به ما کالا می‌فروشد و کالا می‌خرد ارتباط برقرار کنیم. این اصل در زمان دولت آقای روحانی هم حاکم بوده اما به آن اهمیتی نمی‌دادند. کدام مشکل را حل کردند؟ گفته می‌شود که حالا دولتمردان دولت قبل می‌خواهند دولت سایه تشکیل دهند، خواهش می‌کنم این است و آقایان را به وجدانشان قسم می‌دهم که حداقل بررسی کنند که چرا موافقتنامه اوراسیا که مصوبه تیر ماه سال ۹۸ همان دولت بود را اجرا نکردند؟ کلاه خود را قاضی کنند که در دولت خود چقدر توسعه پیوند اقتصادی با کشورهای همسایه را دنبال کردند؟ خوب است که در این دولت سایه بنشینند و اشتباهات گذشته خود را ریکواری کنند و اگر روزی به آرزوی خود رسیدند حداقل اشتباهات خود را جبران و منافع ملی کشور خود را پیگیری کنند. امروز می‌بینم که سازمان توسعه تجارت تا ساعات بعد از ساعت کاری با هیأت‌های تجاری جلسه برگزار و مذاکره می‌کند و همین سازمان توسعه تجارت طی حدود دو ماه از افراد صاحب نظر دعوت کردند و بنده نیز به عنوان یک سرباز کوچک اقتصادی چندین جلسه در امور روسیه دعوت شدم و نقشه راه توسعه تجارت با کشورهای دیگر را تدوین کرده که بزودی رونمایی خواهد شد. ایجاد مراکز تجاری که پیش از این به عنوان طرح شبکه عمده فروش کالاهای ایرانی مطرح کرده بودم، همین است که ما از ظرفیت‌های استانی خود باید استفاده کنیم. باید در کشور چند استان معین را انتخاب کنیم و هر استان معین چند استان اطراف خود را فرماندهی کند و با هم مشارکت فکری و تجمیع ظرفیت‌ها کنند

اولین گامی
که دولت آقای
رئیس‌ی برداشت
حل این اختلاف
با ترکمنستان
بوده و مسیر باز
شده و آمارها
نشان می‌دهد
که ۸۵ درصد به
صورت ترانزیت
کالا از مسیر
سرخس و
اینچه برون
افزایش داشته
است. این
یک ظرفیت
لجستیکی
است و اگر قرار
باشد که ما
پیوند اقتصادی
با کشورهای
همسایه
داشته و مراوده
داشته باشیم تا
زیرساخت‌های
لجستیکی که
بخشی از آن
حمل و نقل
ترکیبی است،
فراهم نشود،
نمی‌توانیم به
نتیجه برسیم

و یک استان را در روسیه انتخاب کنند و استاندار با استاندار، شهردار با شهردار آنجا قرارداد همکاری ببندند. اتفاقاً الان که روسیه از جانب غرب تحریم شده فرصت چنین کارهایی هست. همچنین کارهای دیگری که در حوزه دانش بنیانی و... که طرح آن را دارم و مفصل می‌توانم آن را توضیح دهم که چگونه می‌شود اینها را عملیاتی کرد تا بتوانیم زمینه بازار را در یک پهنه بزرگ جغرافیایی روسیه ایجاد کنیم. اولین کاری که اکنون باید هم‌عرض این اقدام انجام دهیم کارهای زیرساختی در سفر آقای رئیسی به استان کیلان یکی از جنبه‌های مهم آن بروز یافت و ایشان مستقیم به منطقه آزاد انزلی رفتند. چون مهم است که خط ریلی سریع وصل شود. از طرف دیگر چهارپاها را به زاهدان وصل کنند، چون علایق روسی‌ها و هندی‌ها این است که چهارپاها فعال شود. ما نیز باید با علاقه آنها همسو شویم.

تفاوت دولت آقای روحانی با دولت آقای رئیسی تفاوت حرف تا عمل است. ما در دولت قبل حرف داشتیم و حالا دولت، دولت عمل است. البته مدیریت‌ها خیلی مهم است و این انتقاد به دولت آقای رئیسی وارد است که در انتخاب و انتصاب مدیران میانی ضعیف عمل کرده است. تغییرات در حد استاندار و وزیر و معاون وزیر کفایت نمی‌کند. باید تغییراتی هم در مدیریت‌های میانی انجام شود و مدیریتی همسو ایجاد شود. باید یک بار هم که شده تجربه خوب اول انقلاب را در گام دوم انقلاب تکرار کنند؛ اول انقلاب همه مدیران جوان بودند. شهدای ما را نگاه کنید همه کم سن هستند. پس این باور را داشته باشیم؛ زمانی که تکنولوژی اینترنت نبود، مدیریت ذاتی و انگیزه ملی در جوانان وجود داشت. در جوانان امروزی ما دانش، تکنولوژی، عرق ملی و تعهد مذهبی وجود دارد و هم شناخت جهانی وجود دارد.

در این ۸ سال، چقدر خسارت به دلیل عدم ارتباط با همسایگان داشتیم؟ پیش از این گفتید که ما با ترکمنستان به دلیل تصمیم اشتباهی که آقای زنگنه در ارتباط با وزارتخانه خود داشتند به اختلاف خوردیم و ارتباط راهی ما با روسیه به دلیل مسئله آذربایجان سخت شد. اینکه ما زمان آقای روحانی ارتباط با همسایگان را جدی نگرفتیم، چقدر آسیب زد؟

- در خصوص بحث ترکمنستان همیشه این دغدغه ماست. من نمی‌دانم واقعاً

آقای زنگنه برای چند میلیون دلار، میلیاردها دلار افدا کرد. یک بحث اختلاف گازی با ترکمنستان داشتیم، اما این اختلاف به جایی رسید که راه ترانزیت بسته شد. دشمن هم همین را می‌خواست، مثل این است که شما در میدان جنگ هستید، سعی می‌کنید لشکر مقابل را به یک تنگه ببرید و بعد آنها را بکوبید. ما را دقیقاً به تنگه آذربایجان برده بودند. مسیر آذربایجان برای ما یک ظرفیت است و این کشور، دوست ماست. اما ما با آذربایجان یکسری منافع مشترک داریم و در یکسری مسائل مثل بازار کشورهای هدف خصوصاً در کشاورزی رقیب هستیم. روسیه را در نظر بگیریم؛ عرض این کشور چهار هزار کیلومتر و طول آن ده هزار کیلومتر است. منطقه ثروتمند و پولدار کشور روسیه، منطقه سیبری و اورال، شرق روسیه و خاور دور هستند. بهترین مسیر ترانزیت از طریق ترکمنستان، قزاقستان و رفتن به قسمت اورال، سیبری و شرق روسیه است؛ دیدیم که این مسیر بسته شد. برای صادرات با کشورهای آسیای مرکزی قزاقستان، مغولستان و ازبکستان که امروز بازار بزرگی هستند، خصوصاً ازبکستان چون یکباره یک تغییر دولتی شده و ساخت و سازهای بسیار فراوانی در آن در جریان است؛ تنوع زیادی از محصولات ما می‌تواند به آنجا صادر شود. آقای زنگنه این مسیر را برای ما بست و امریکا نبست؛ حال نگاه وزارتخانه‌ای یا نگاه شخصی بود، نمی‌خواهم بگویم خائنه بود، این را باید دیگران بررسی کنند اما در اثر این حرکت ما را تحریم کردند.

اولین گامی که دولت آقای رئیسی برداشت حل این اختلاف با ترکمنستان بوده و مسیر باز شده و آمارها نشان می‌دهد که ۸۵ درصد به صورت ترانزیت کالا از مسیر سرخس و اینچه برون افزایش داشته است. این یک ظرفیت لجستیکی است و اگر قرار باشد که ما پیوند اقتصادی با کشورهای همسایه داشته و مراوده داشته باشیم تا زیرساخت‌های لجستیکی که بخشی از آن حمل و نقل ترکیبی است، فراهم نشود، نمی‌توانیم به نتیجه برسیم.

امروز ضمن اینکه در دولت قبل به دریا کم توجه شد و کارهایی هم انجام نشد و چالش‌هایی نیز در این مسیر داریم. اگر انتظار داریم صادرات ما فقط به کشور روسیه به ۱۰ میلیارد دلار برسد و به بلاروس که الان زیر ۵۰۰ میلیون دلار است به ۲ تا ۳ میلیارد دلار برسد؛ ظرفیت مسیر جاده‌ای آذربایجان که همین الان کفایت نمی‌کند